
Međureligijski dijalog i ekumenizam - temeljno usmjerenje

Vrhbosanska katolička teologija u Sarajevu, kao malo koje katoličko visoko teološko učilište u Europi, voljom Božje Providnosti, nalazi se na raskrižju i susretištu različitih naroda s vlastitom religioznom pripadnošću i kulturnim naslijeđem. Netko zazire od ove i ovakve etničko-vjeronazorsko-kulturalno mozaične bosansko-hercegovačke sredine, netko je doživljava upitnom, a netko apriorno proglašava nepodnošljivom. Za nekoga pak ona je zanimljiva i privlačna - pravo bogatstvo. Za katolika takva sredina je izazov i prigoda da susrećući se, živeći i radeći s drugačijima odjelotvori i svjedoči Isusovo evanđelje ljubavi. Za Hrvata katolika rodna bosansko-hercegovačka gruda, koju su pređi nastavali i znojem i krvlju zalijevali čitavo tisućljeće, uz to jest sveta, a življenje na njoj zadatak i obveza. Pređi ga duže da voli svoju rodnu grudu i da na njoj njeguje i dalje razvija baštinjenu, kršćanstvom prožetu kulturu i običaje, makar to ponekad bilo opasno i teško, te po svemu tome na svom višestoljetnom ognjištu bude svoj i prepoznatljiv među drugima.

Specifično sarajevsko i bosansko-hercegovačko podneblje samo po sebi nudi također mogućnosti za dijalog kršćana katolika s drugim vjeronazorima i svjetonazorima i za oživotvorenje ekumenske zadaće Crkve. Koliko god se u praksi kadikad činili sizifovski uzaludnim, pa i besmislenim, Crkva ne može i ne smije odustati od međureligijskog dijaloga i ekumenizma, a ovo vrijeme i sadašnji ratom narušeni međuljudski i međuetnički odnosi u ovom dijelu svijeta ukazuju na to da su oni upravo sada i ovdje životno važni i neizostavni. Iskreni i dobronamjerni međureligijski dijalog i zdrava ekumenska nastojanja mogu, naime, ujedno pomoći premošćivanju postojećih međuetničkih jazova i neprijateljstava te doprinijeti izgradnji povjerenja i uzajamnom zbližavanju ljudi uz priznavanje i poštivanje vlastitosti svakog naroda i pojedinca.

Vrhbosanska katolička teologija proživljava sve žalosti i radosti, tjeskobe i nade Katoličke Crkve u Hrvata, napose Crkve u Bosni i Hercegovini. U okviru svoga poslanja katoličkih teologa i izvršavanja zadaće duhovne i intelektualno-teološke formacije dijecezanskih svećenika i laika vjeroučitelja u bosansko-hercegovačkim biskupijama, profesori ove Teologije pokreću časopis *Vrhbosnensia* u kojemu će biti zastupljeni radovi o teološkim, poglavito ekumenskim i međureligijskim, a i drugim srodnim pitanjima. Promišljanjem te problematike u svom časopisu i iz sredine u kojoj vrši svoje poslanje, a u svjetlu katoličkog nauka, načela, discipline i smjernica opće Crkve, Vrhbosanska katolička teologija želi doprinostiti promidžbi katoličke teološke

misli, ekumenizma i dijaloga na ovim prostorima, te time odgovarati izazovima sadašnjeg trenutka i udovoljavati potrebama mjesne Crkve, a i nekatolicima ovoga podneblja približavati katolička načelna stanovišta i razmišljanja. Iako je časopis glasilo Vrhbosanske katoličke teologije, otvoren je za teološke i srodne priloge također drugih stručnjaka. Uz to, on će pratiti i bilježiti teološka i druga, teologiji bliska znanstvena ostvarenja i događanja u Crkvi i u svijetu znanosti, napose kod Hrvata.

Vrijeme pripremanja prvog broja časopisa *Vrhbosnensia* podudara se s povijesnim i znakovitim događajem pastoralnog pohoda svetog oca Ivana Pavla II. Sarajevu i Bosni i Hercegovini 12.-13. travnja 1997. U znak sjećanja na taj jedinstveni povijesni događaj i kao skromni izraz zahvalnosti za Papinu očinsku brigu za ratom ranjenu i raseljenu Crkvu u Bosni i Hercegovini, za njegovu iskrenu blizinu svim patnicima i nedužnim žrtvama rata i njegovo uporno zauzimanje za uspostavu pravednog mira na ovim prostorima, ovaj *prvi broj časopisa posvećen je Ivanu Pavlu II.* Zbog toga je na vidnom mjestu otisnuta i njegova fotografija. A budući da je Ivan Pavao II. danas prvi učitelj vjere u Crkvi te neumorni promicatelj međureligijskog dijaloga i ekumenizma, nekoliko radova ovog prvog broja predočuju ulomke njegove misli i njegova djela.

Izražavamo zahvalnost biskupima Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine što su pozdravili i svesrdno, više nego samo moralno, podržali pokretanje časopisa. Ujedno pozivamo kolege profesore s drugih teoloških učilišta, kao i druge znanstvene djelatnike, na suradnju u časopisu, koji će za sada izlaziti dvaput godišnje, a poštovanim čitateljima toplo ga preporučujemo.

Glavni urednik